Eftersom fragmentet hittades i sekundärt läge kan det inte avgöras var stenen ursprungligen restes eller när detta fragment hamnade på fyndplatsen.

369. Rone kyrka

Litteratur: Th. Snædal, Medan världen vakar. Studier i de gotländska runinskrifternas språk och kronologi (Runrön 16, 2002), s. 161, 166.

Avbildningar: S. Hallgren, foto 1972.

Runinskrift i putsen på norra väggen i tornets andra våning. Den uppmärksammades av Erland Lagerlöf 1972. Inskriften befinner sig 152 cm över trägolvet och 265 cm från nordvästra hörnet. Runornas höjd är 4,5 - 7 cm.

Inskrift:

g i s o m

»Jesum(?)»

G 369. Foto: S. Hallgren 1972.

Till läsningen: 1 **g** är tydligt stungen med en punkt. 2 **i** är kort och snett ristad, den är inte stungen. 3 **s** har gotländsk form. I 4 **o** utgår den övre

bistaven från huvudstavens topp, bistavarna är vänsterställda. I 5 **m** går den vänstra bistaven fram till föregående runas topp. Jesu namn förekommer i flera runinskrifter och skrivs i allmänhet **gesus** (Th. Snædal, a.a. s. 166).

G 370. Hablingbo kyrka

Litteratur: P. Manneke, Nyfunnen runsten på Hablingbo kyrkogård (i Aktuellt. Verksamheten vid Riksantikvarieämbetets Gotlandsundersökningar, RAGU 1987-88), s. 226 f.; H. Gustavson, Runfynd 1988 (i Fornvännen 1989) s. 23 ff.; J. Jesch, Ships and Men in the Late Viking Age The Vocabulary of Runic Inscriptions and Skaldic Verse. (2001), s.48, 70; G. Widmark, Det språk som blev vårt Ursprung och utveckling i svenskan Urtid – runtid – riddartid. (2001), s. 93 ff.; M. Syrett, The Vikings in England The Evidence of Runic Inscriptions. (2002) s. 22ff.,76, 145; Th. Snædal, Medan världen vakar. Studier i de gotländska runinskrifternas språk och kronologi (Runrön 16, 2002), s. 68 ff., Ingen gute hette Sven (i Gotland vikingaön Gotländskt arkiv 2004) s. 38.

Avbildningar: Foto B. A. Lundberg 1988 (ATA); H. Gustavson, a.a. s. 24; Th. Snædal, a.a. s.69

Runsten i bildstensform. Den hittades i september 1988 i samband med schaktningsarbete för en grav på Hablingbo kyrkogård. Fyndplatsen var belägen omkring 30 m söder om kyrkan. Stenen låg med den ristade sidan uppåt ca 3-4 dm under markytan. Stenen var inte hel vid fyndtillfället, utan ett stycke av dess övre vänstra del låg sönderbrutet i mindre bitar intill stenen (P. Manneke, 1988). Brottytorna var inte färska, varför skadan inte kan ha uppstått vid schaktningsarbetet. Endast några smärre bitar av det skadade partiet saknades emellertid och efter restaurering är stenen praktiskt taget fullständigt bevarad. Den står nu uppställd i kyrkans tornkammare.